

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0434/2013

4.12.2013

BETÆNKNING

om fødevarekrisen, svindel i fødevarekæden og kontrollen heraf
(2013/2091(INI))

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed

Ordfører: Esther de Lange

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE	16
UDTALELSE FRA UDVALGET OM LANDBRUG OG UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER	19
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	23

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om fødevarekrisen, svindel i fødevarekæden og kontrollen heraf (2013/2091(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fempunkts-handlingsplan¹, som Kommissionen fremlagde i marts 2013 efter afsløringen af et omfattende netværk af svindlere, der solgte hestekød som oksekød,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF samt Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004,
 - der henviser til forslag til forordning om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på anvendelsen af fødevare- og foderstoflovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed, planteforneringsmateriale og plantebeskyttelsesmidler (COM(2013)0265),
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets beretning af 11. oktober 2012 om håndtering af interessekonflikter i fire EU-agenturer;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0434/2013),
- A. der henviser til, at de generelle principper i EU's fødevarelovgivning i overensstemmelse med forordning nr. 178/2002 forbyder markedsføring af farlige fødevarer samt svigagtige fremgangsmåder, fødevarerforfalskning eller enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugeren;

¹ http://ec.europa.eu/food/food/horsemeat/plan_en.htm.

- B. der henviser til, at forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer og forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugerne fastsætter nærmere bestemmelser i forbindelse med forbuddet mod vildledende reklame- og mærkningspraksis;
- C. der henviser til, at EU-regelsættet for fødevarsikkerhed og fødevarekæden har givet forbrugerne i EU et højt niveau af fødevarsikkerhed indtil nu; der henviser til, at den nuværende lovgivning dog fortsat er skrøbelig og ikke altid pålidelig, og at der derfor er behov for forbedringer på området;
- D. der henviser til, at de seneste sager med fødevarsvig samtidig har været til skade for forbrugernes tillid til fødevarekæden, hvilket har en negativ indvirkning på fødevarerektoren, da disse skandaler beskadiger imaget af denne centrale sektor i EU's økonomi; der henviser til, at det er af afgørende betydning at genoprette forbrugertilliden til europæiske landbrugsvarer både i og uden for EU; understreger imidlertid, at langt størstedelen af de europæiske landbrugsfødevarer er af fremragende kvalitet og derfor fortjener international anerkendelse;
- E. der henviser til, at gennemsigtighed er et centralt element i Kommissionens og medlemsstaternes tilgang til kontrol af fødevarsikkerhed;
- F. der henviser til, at landbrugsfødevarerektoren er en af de største økonomiske sektorer i EU, idet den tegner sig for 48 millioner arbejdspladser og omsætter for 715 mia. EUR på årsbasis;
- G. der henviser til, at enkeltsager med fødevarsvig har en negativ indvirkning på hele landbrugsfødevarerektorens image;
- H. der henviser til, at EU's fødevarerlovgivning er meget detaljeret inden for fødevarsikkerhed og omfatter kontroller og undersøgelser for restkoncentrationer og anden forurening af fødevarer og foder, men at der ikke er etableret et regelsæt, der er særligt målrettet fødevarsvig, andet end den generelle bestemmelse om, at forbrugerne ikke må vildledes;
- I. der henviser til, at problemerne også ligger i gennemførelsen af den nuværende lovgivning, og at der er et behov for en mere effektiv offentlig kontrol med fødevarer af animalsk oprindelse på alle niveauer i fødevarekæden;
- J. der henviser til, at der ikke findes statistikker over forekomsten af fødevarsvig i EU, og at Kommissionen først for nylig har identificeret fødevarsvig som et nyt indsatsområde;
- K. der henviser til, at de seneste svindelsager f.eks. omfatter markedsføring af hestekød som oksekød, markedsføring af hestekød behandlet med phenylbutazon som spiseligt hestekød, markedsføring af almindelig mel som økologisk mel, af burhønsæg som økologiske æg, af vejsalt som fødevarsalt, og at der er brugt alkohol blandet med metanol i spiritus, dioxinforurenet fedt ved fremstillingen af dyrefoder og fejlmærkning af fiskearter og fiskeprodukter;
- L. der henviser til, at der kan siges at være tale om svig, når en producent bringer et

- tilsyneladende identisk produkt, som imidlertid er fremstillet med ingredienser af forskellig kvalitet, i omsætning på to adskilte markeder;
- M. der henviser til, at fødevarersvindler generelt opstår, når potentialet og fristelsen er høj, og der er begrænsede risici for at blive fanget samt milde sanktioner;
- N. der henviser til, at fødevarerforsyningskæden ofte er lang og kompleks og involverer mange fødevareraktører og andre parter; der henviser til, at forbrugerne i stigende grad er uvidende om, hvordan deres fødevarer produceres, og at individuelle fødevareraktører ikke altid har - og ikke er forpligtet til at have - et overblik over hele produktkæden;
- O. der henviser til, at den meget omfattende svindel med retter med hestekød i hele Europa er et symptom på et ukontrollabelt globaliseret forsyningsystem, et produktionssystem med landbrugsfødevarer til meget lave priser og en ufuldstændig mærkningsordning;
- P. der henviser til, at erhvervsdrivende og mellemmand i fødevarerkæden ikke altid er registreret og certificeret som fødevareraktører; der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne ofte er usikre på, hvor mange ikke-registrerede erhvervsdrivende er aktive;
- Q. der henviser til, at fødevareraktører undertiden lukkes af de nationale kompetente myndigheder efter at være dømt for alvorlige tilfælde af fødevareraktører; der henviser til, at disse virksomheder hurtigt bliver registreret andetsteds og fortsætter deres virksomhed som før; der henviser til, at informationsudveksling mellem medlemsstaterne om dømte svigagtige virksomheder ville forbedre overvågningen af disse virksomheder for at forhindre dem i at påbegynde nye svigagtige aktiviteter;
- R. der henviser til, at ansvaret for at gennemføre og håndhæve EU's fødevarerlovgivning ligger hos medlemsstaterne, og håndhævelse og kontrol er således hovedsaglig begrænset til det nationale niveau, hvilket har medført, at et overblik over hele EU på tværs af grænserne er begrænset eller ikke-eksisterende;
- S. der henviser til, at nationale myndigheder har en tendens til at fokusere deres kontrol på fødevareraktører og ikke prioriterer fødevareraktører, ofte på grund af manglende kapacitet og ressourcer.
- T. der henviser til, at de kompetente myndigheder i nogle medlemsstater har politienheder, der er specialiseret i bekæmpelse af fødevareraktører; der henviser til, at kontrollen i nogle medlemsstater delvist uddelegeres til private kontrolorganer; der henviser til, at i andre medlemsstaters foretages kontrollen udelukkende af de kompetente myndigheder;
- U. der henviser til, at systemet til hurtig varsling for fødevarer og foder er et nyttigt værktøj for hurtig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen, et eksempel herpå er den seneste sag om svindel med hestekød;
- V. der henviser til, at Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (FVO) er ansvarlig for at kontrollere overholdelsen af EU's krav til fødevareraktører og kvalitet, og at dets kontrolbesøg typisk anmeldes på forhånd og forberedes i samarbejde med de

kompetente myndigheder; der henviser til, at antallet af årlige kontrolbesøg er bestemt af FVO's begrænsede kapacitet; der henviser til, at FVO har tilkendegivet, at det ikke på nuværende tidspunkt er udstyret eller uddannet til at fokusere på fødevarer; svig;

- W. der henviser til, at advarsler om stigningen i antallet af hesteslagtninger i nogle EU-medlemsstater blev fuldstændig ignoreret af de kompetente myndigheder, navnlig af FVO;
- X. der henviser til, at Europol har observeret en stigning i antallet af tilfælde af fødevarer; svig og forventer, at denne tendens fortsætter, sammen med kriminelle organisationers stigende indblanding i fødevarer; svig;
- Y. der henviser til, at Europol's informationssystem kan bruges af medlemsstaterne til at udveksle oplysninger om efterforskninger på tværs af grænserne; der henviser til, at Europol kun kan bistå medlemsstaterne med sin ekspertise, analytiske redskaber og databaser på deres anmodning, der henviser til, at medlemsstaterne oprindeligt var tilbageholdende med at arbejde med Europol i tilfældet med svindlen med hestekød;
- Z. der henviser til, at Europol siden 2011 med succes har gennemført flere OPSON-operationer om falske og underlødige fødevarer; der henviser til, at Europol samarbejder med Interpol, medlemsstaternes myndigheder, lande uden for EU samt private partnere i udførelsen af disse operationer;
- AA. der henviser til, at mærkning af oprindelsesland eller kødets og kødprodukters oprindelsesland ikke i sig selv forhindrer svig; der henviser til, at en fødevarers oprindelse i nogle tilfælde delvist bestemmer prisen på fødevarer; der henviser til, at mærkning af oprindelsen måske endda kan udløse mere svig;
- AB. der henviser til, at de frihandelsaftaler, som EU i øjeblikket påtænker at indgå, kan føre til en svækkelse af EU-lovgivningen om fødevarer; kontrol;
- AC. der henviser til, at der bør gøres en fornyet indsats for at forstå svigen i lyset af en økonomisk situation, der er præget af den globale finanskrisen og den sociale dumping både inden for og uden for EU;
- AD. der henviser til, at praksis inden for handel og omvendte auktioner tjener til at skabe et kapløb mod bunden, hvad angår kvalitet, sikkerhed og gennemsigtighed, og disse praksiser har indvirkning på avancer i hele sektoren;
- AE. der henviser til, at praksis inden for distribution, herunder brugen af mellemhandlere, er kilder til destabilisering af produktionsmarkederne, da de reducerer fabrikanternes avancer;

Svindler med fødevarer: Anvendelsesområde og definitioner

1. beklager, at bekæmpelse af fødevarer; svig er et relativt nyt emne på den europæiske dagsorden, og at det aldrig tidligere har været en vigtig prioritet for lovgivning og håndhævelse på EU-plan;

2. udtrykker sin bekymring over den potentielle indvirkning, som fødevarer svig har på forbrugernes tillid, fødevarer sikkerhed, fødevarer kædens funktionsmåde og stabiliteten af landbrugspriserne, samt understreger vigtigheden af hurtigt at genoprette de europæiske forbrugeres tillid;
3. opfordrer derfor Kommissionen til at give fødevarer svig den fulde opmærksomhed, som den kræver, og til at tage alle nødvendige skridt til at gøre forebyggelse og bekæmpelse af fødevarer svig til en integreret del af EU-politikken;
4. understreger, at der er behov for at få yderligere indsigt i omfanget, hyppigheden og typerne af fødevarer svig i EU; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til systematisk at indsamle data om tilfælde af svig og til at udveksle bedste praksis til at identificere og bekæmpe fødevarer svig;
5. bemærker, at EU-lovgivningen ikke i øjeblikket indeholder en definition på fødevarer svig, og at medlemsstaterne benytter forskellige fremgangsmåder i definitionen på dette; anser en ensartet definition for at være afgørende for udviklingen af en europæisk strategi til bekæmpelse af fødevarer svig; understreger behovet for hurtigt at vedtage en harmoniseret definition på EU-plan baseret på drøftelser med medlemsstaterne, relevante interessenter og eksperter, herunder elementer såsom manglende overholdelse af fødevarer lovgivningen og / eller vildledning af forbrugeren (herunder udeladelse af produktinformation), hensigt og potentiel økonomisk gevinst og / eller konkurrencemæssig fordel;
6. understreger, at EU's indre marked er af en sådan art, at fødevarer svig i mange tilfælde strækker sig ud over medlemsstaternes grænser og bliver en trussel mod alle europæiske borgers sundhed;
7. bemærker, at de seneste sager om fødevarer svig har afsløret forskellige typer af svig såsom udskiftning af centrale ingredienser med alternativer, der er billigere eller af dårligere kvalitet, forkert mærkning af de dyrearter, der anvendes i kød- eller fiskeprodukter, forkert mærkning af vægt, salg af almindelige fødevarer som økologiske, den misvisende brug af kvalitetslogoer, der betegner oprindelse eller dyrevelfærd, mærkning af akvakulturfisk som fisk fanget i naturen eller markedsføringen af en ringere fiskeart som en bedre kategori eller med en dyrere arts navn samt forfalskning og markedsføring af fødevarer, der har overskredet deres "sidste anvendelsesdato";
8. påpeger, at fødevarer, som ofte er genstand for svigagtige aktiviteter, omfatter olivenolie, fisk, økologiske produkter, korn, honning, kaffe, te, krydderier, vin, visse frugtsafter, mælk og kød;
9. er bekymret over signaler, der indikerer, at antallet af tilfælde er stigende, og at fødevarer svig er en stigende tendens, som afspejler en strukturel svaghed i fødevarer kæden;

Medvirkende faktorer

10. bemærker, at fødevarer svig generelt opstår, når den potentielle økonomiske gevinst er høj, og risikoen for at blive fanget er lille; finder det uacceptabelt, at det er lukrativt at begå fødevarer svig i EU, og at chancerne for at blive fanget er relativt små;

11. peger på fødevarekædens kompleksitet og det forhold, at den går på tværs af grænserne, medens kontroller, sanktioner og håndhævelser overvejende er af national karakter, hvilket er en situation, som menes at øge risikoen for fødevarer; mener, at en bedre sporbarhed af ingredienser og produkter i hele fødevarekæden ville hjælpe med at bekæmpe svig;
12. understreger behovet for at lægge stor vægt på kontrol med importerede varer fra tredjelande og deres overholdelse af EU-standarder for fødevare- og fodersikkerhed;
13. henleder også opmærksomheden på, at der ofte nævnes andre faktorer, der kan bidrage til fødevarer, såsom den aktuelle økonomiske krise, de budgetstramninger, der påvirker kontrolagenturer, og det pres som detailsektoren og andre udøver for at få produceret stadig billigere madvarer;

Erfaringer og henstillinger

Institutionelle rammer

14. bifalder Kommissionens afgørelse om at oprette et team for bekæmpelse af fødevarer og anerkender Europols indsats i kampen mod fødevarer; opfordrer Kommissionen til at overveje udviklingen af et EU-referencelaboratorium (EURL) for fødevarerers ægthed;
15. bifalder Kommissionens plan om at organisere en konference om fødevarer i 2014 for at øge bevidstheden hos relevante aktører;
16. er overbevist om, at uanmeldte, uafhængige inspektioner er afgørende for at sikre en effektiv gennemførelse af fødevarer og mærkningsstandarder; mener derfor, at uanmeldte inspektioner bør være normen;
17. opfordrer Kommissionen til at udvide FVO's undersøgelser til at medtage fødevarer; mener, at FVO og medlemsstaterne bør benytte regelmæssige, uafhængige og obligatoriske uanmeldte kontroller for at afsløre tilsigtede bedragerier og sikre tilslutning til de højeste standarder inden for fødevarer; mener, at det er vigtigt at have en gennemsigtig tilgang til, hvordan offentlig kontrol og inspektion udføres og til at offentliggøre rapporterne/resultaterne af kontrol og inspektioner af fødevarer med henblik på at genskabe og fastholde forbrugernes tillid;
18. beklager, at FVO's rapporter og undersøgelser har haft begrænset synlighed og i ringe omfang er blevet fulgt op af Kommissionen og medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at følge mere energisk op på rapporter og henstillinger fra FVO;
19. opfordrer budgetmyndigheden til at øge kapacitet og ressourcer hos FVO og Kommissionens team for bekæmpelse af fødevarer;
20. udtrykker bekymring over nedskæringen af EU-støtten til de organer, der udfører disse centrale overvågningsopgaver;
21. opfordrer medlemsstaterne og de europæiske regioner til at give kontrolorganerne tilstrækkelige personalemæssige, finansielle og tekniske ressourcer;

22. understreger, at effektive kontrolforanstaltninger og inspektioner bør foretages sådan, at der ikke bliver tale om unødige administrative byrder for SMV'er;
23. foreslår at holde en årlig høring af FVO i Parlamentets ENVI-udvalg for at diskutere afsluttede og fremtidige undersøgelser, før FVO vedtager sit arbejdsprogram for det følgende år;
24. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der handles og reageres korrekt på de spørgsmål, som FVO har stillet;
25. bemærker, at eventuelle ændringer i processen for gennemgang og prioritering af FVO's arbejdsprogram ikke må ændre den juridiske proces for vedtagelsen af FVO's arbejdsprogrammer;
26. opfordrer mere specifikt Kommissionen og medlemsstaterne til at følge op på resultaterne af FVO's undersøgelser om falske registreringer af medicinsk behandling af dyr til slagting med henblik på eksport til EU og til at forhindre, at kød og andre animalske produkter fra tredjelande, som ikke kan garanteres at opfylde EU's krav til fødevarer sikkerhed, bringes i omsætning i EU;
27. bemærker, at medlemsstaterne ofte kæmper for at kunne retsforfølge svigagtige fødevarer virksomheder, der driver handel på tværs af EU's grænser, på grund af spørgsmålet om jurisdiktion; beklager, at medlemsstaterne ikke systematisk samarbejder med Europol i tilfælde af fødevarer svig på tværs af grænserne, men arbejder bilateralt;
28. anerkender betydningen af whistleblowers for at afdække svigagtige fremgangsmåder i fødevarer sektoren; opfordrer medlemsstaterne til at skabe de rette betingelser for, at whistleblowers har mulighed for at anmelde skadelig praksis sikkert og anonymt;
29. mener, at de nationale kompetente myndigheder skal informere offentligheden i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, om tilbagekaldelser af produkter og andre tiltag, der træffes af de kompetente myndigheder i sager om fødevarer svig;

Juridisk ramme

30. mener, at offentlig kontrol ikke kun bør fokusere på fødevarer sikkerhed, men også på forebyggelse af svindel og risikoen for, at forbrugerne bliver vildledt; bifalder, at Kommissionens forslag om en gennemgang af den officielle kontrol omfatter kontrol i forbindelse med fødevarer svig, når de kompetente myndigheder har grund til at mistænke en virksomhed for svigagtig adfærd;
31. bemærker, at nogle medlemsstater delvist uddelegerer kontrollen til private kontrolorganer; understreger, at medlemsstaternes kompetente myndigheder altid skal overvåge kontrolsystemer og verificere, certificere og granske alle private kontrolsystemer for at sikre, at de overholder nationale og internationale standarder om at gøre deres resultater tilgængelige for offentlige agenturer;
32. afviser alle planer om at delegerer kontrolopgaver fra de offentlige myndigheder til erhvervsdrivende;

33. mener, at de erhvervsdrivendes rolle og de lovgivningsmæssige rammer for business-to-business-salg bør præciseres;
34. mener, at alle kommercielle aktører, som forarbejder, handler med eller opbevarer råvarer, levnedsmiddelingredienser eller produkter i fødevarekæden, herunder handlende med og ejere af frysehuse, bør registreres som fødevarevirksomheder og være underlagt kontrol;
35. mener, at aktører i fødevarebranchen bør være i stand til at oplyse, hvor de fødevarer eller ingredienser, der anvendes, stammer fra, hvilket betyder, at hver enkel fødevarevirksomhed i produktionskæden bærer sin del af ansvaret for slutproduktet;
36. anerkender vigtigheden af klar og gennemsigtig mærkning af business-to-business og af business-to-consumer og opfordrer Kommissionen til at revidere EU's fødevarelovgivning på dette område for at mindske risikoen for fødevarer;
37. opfordrer til større bevidsthed og forbedret overvågning af business-to-business og business-to-consumer mærkning af frosne fødevarer; opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om obligatorisk mærkning af kød og fisk, der angiver, om kød og fisk har været frosset, hvor mange gange det har været frosset og hvor længe;
38. mener, at selv om det ikke i sig selv er et redskab til bekæmpelse af svig på fødevareområdet, er mærkning af oprindelseslandet med til at sikre en bedre sporbarhed i hele fødevareforsyningskæden, mere stabile relationer mellem kødleverandører og forarbejdningsvirksomheder, øget omhu, når fødevarevirksomheder vælger deres leverandører og produkter, samt mere pålidelig information til forbrugerne og på den måde genoprette forbrugernes tillid;
39. minder om, at forordning (EU) nr. 1169/2011 fastsætter, at Kommissionen i december 2013 vil vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende obligatorisk mærkning af oprindelsesland, mærkning af kød fra svin, får, geder og fjerkræ samt frivillig mærkning af fødevarer efter en konsekvensanalyse;
40. opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremlægge disse gennemførelsesbestemmelser om mærkning af fersk kød fra svin, får, geder og fjerkræ og lade sig inspirere af de regler, der allerede gælder for uforarbejdet okse- og kalvekød, og sikre, at forbrugerne informeres om, hvor dyrene er født, opdrættet og slagtet, samtidig med at der tages hensyn til eksisterende nationale og regionale systemer til angivelse af kødets oprindelse;
41. minder endvidere om, at Europa-Parlamentet tidligere har opfordret til oprindelsesmærkning for kød i forarbejdede fødevarer, og at Kommissionen arbejder på en rapport om obligatorisk oprindelsesmærkning for kød anvendt som ingrediens; opfordrer Kommissionen til hurtigt at forelægge sin rapport og følge op med lovgivningsforslag, der gør angivelsen af oprindelsen af kød i forarbejdede fødevarer obligatorisk, samtidig med, at der tages hensyn til konsekvensanalyserne, og der undgås for store omkostninger og administrative byrder;
42. opfordrer til bedre mærkning af forarbejdede produkter, der indeholder fisk, især med hensyn til oprindelsen af fisk og de anvendte fangstmetoder;

43. opfordrer Kommissionen til at fremskynde sine bestræbelser sammen med interessenter og medlemsstaterne for at undersøge mulighederne og behovet for at indføre elektroniske certificeringssystemer i fødevarekæden, hvilket kan reducere sandsynligheden for svig baseret på papircertifikater;
44. anmoder om, at Kommissionen opretter et centraliseret europæisk register for hestepas for at forhindre svigagtig udstedelse af duplikatpas;
45. udtrykker bekymring over manglen på en europæisk lovgivningsmæssig ramme for kød fra klonede dyr og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte et lovforslag om kloning af dyr, sådan som den havde forpligtet sig til;
46. opfordrer Kommissionen til at udvikle en metode til sporing og identificering af kød fra klonede dyr; for eksempel ved at etablere en international database, der indeholder genetisk information om klonede dyr;

Virksomhedernes sociale ansvar

47. finder det værdifuldt, at sektoren som et supplement og ikke for at udskifte ordningen med officiel kontrol af fødevaresektoren selv proaktivt udvikler og anvender initiativer til bekæmpelse af svig, såsom kontrol af produktintegritet, selvovervågning, analyse, produktsporingsplaner, kontroller samt certificering og hilser igangværende initiativer som det globale fødevarer sikkerhedsinitiativ og fødevarer svigsinitiativet fra Michigan State University velkommen;
48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at indføre en retlig forpligtelse for fødevarer virksomheder til at rapportere til de kompetente myndigheder om forekomsten af tilfælde af fødevarer svig;
49. mener, at detailsektoren har et særligt ansvar for at sikre fødevarerers integritet og til at kræve en tryk og sikker forsyningskæde af sine leverandører; mener, at det er forhandleres ansvar i det mindste at kontrollere den formelle overholdelse af mærkningsreglerne; beklager detailhandelens og andre fødevarer virksomheders pres på primære producenter om at producere stadig billigere, ofte på bekostning af fødevarer ellers ingrediensers kvalitet;
50. bemærker, at fødevarer virksomheder på nuværende tidspunkt ikke altid kender kilden til de ingredienser, de bruger; bemærker i den forbindelse, at korte forsyningskæder (lokale og regionale), kan sikre større gennemsigtighed og erstatte de lange og komplicerede forsyningskæder, som har spillet en vigtig rolle i krisen med fødevarer svig;
51. opfordrer Kommissionen til at fremsætte lovforslag i henhold til forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer til en mærkning af "lokal markedsføring og direkte salg" til at fremme de pågældende markeder og hjælpe landmændene med at tilføje værdi til deres produkter;

Håndhævelser og kontrol

52. opfordrer Kommissionen til i henhold til artikel 7 og 17 i forordning 1169/2011 om

fødevarerinformation til forbrugerne at retsforfølge og forhindre markedsføring af de produkter, der fortsat er på markedet under et bevidst urigtigt eller misvisende navn, da dette også skal betragtes som en form for fødevarerisikoforvaltning;

53. er overbevist om, at det er nødvendigt med en holdningsændring hos de kompetente myndigheder, således at de skifter fra en administrativ og veterinær tilgang til en tilgang, der er mere orienteret mod politiarbejde og baseret på erfaringerne fra den danske Fødevarerstyrelses rejsehold samt Arma dei Carabinieri og Guardia di Finanza i Italien; understreger, at en sådan fremgangsmåde afhænger af, om udpegede domstole bemannes af dommere med ekspertise i fødevarerisikoforvaltning;
54. understreger, at gennemførelsen af kontroller bør være risikobaseret og omfatte udvikling af risikoprofiler og sårbarhedsvurderinger for hver enkelt forsyningskæde og fødevarer ved at trække på de igangværende videnskabelige undersøgelser, som kombinerer viden inden for områderne fødevarerens ægthed og kriminologi, såsom forskning udført af VU University Amsterdam og University of Wageningen;
55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stimulere europæiske og nationale forsknings- og udviklingsprogrammer yderligere til at udvikle og implementere teknologier og metoder, der kan anvendes til at afsløre fødevarerisikoforvaltning, såsom sensorteknologi, dataanalyse og fingeraftryk af produkter, og at lette, at der bliver prøver tilgængelige i handlen på kort sigt; anerkender de eksisterende europæiske forskningsprojekter om fødevarerintegritet og -ægthed, såsom TRACE og AuthenticFood;
56. henstiller til, at FVO og de nationale myndigheder medtager såkaldte massebalancekontroller af input-, output- og affaldsstrømme i deres undersøgelser;
57. opfordrer indtrængende til en forbedring af koordineringen og kommunikationen mellem de nationale myndigheder med ansvar for at efterforske fødevarerisikoforvaltning, således at medlemsstaterne hjælpes til at intensivere deres bestræbelser på at bekæmpe dette problem; opfordrer derfor Kommissionen til så hurtigt som muligt at indføre et elektronisk system, der er baseret på det eksisterende hurtige varslingsystem for fødevarer og foder (RASFF), sådan som Kommissionen har foreslået for at muliggøre hurtig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen i tilfælde af fødevarerisikoforvaltning; opfordrer til offentliggørelse af årlige rapporter, der beskriver tilfælde af svig, som er blevet afsløret, i lighed med rapporterne fra RASFF;
58. opfordrer til, at der oprettes et netværk mod fødevarerisikoforvaltning, der kan forbedre koordineringen mellem de kompetente europæiske organer (Europol, Eurojust, FVO) for at fødevarerisikoforvaltning kan forebygges og afsløres mere effektivt;
59. foreslår at indføre DNA-prøver som en standardprocedure til bestemmelse af arter, navnlig vedrørende kød- og fiskeprodukter, og at etablere en central DNA-database til dette formål;
60. opfordrer Kommissionen til at håndtere huller i de eksisterende regler for fødevarerisikoforvaltning og sporbarhed i forbindelse med import af fødevarer fra tredjeparter, der indebærer en højere risiko for fødevarerisikoforvaltning;

61. insisterer på, at de frihandelsaftaler, der forhandles af EU, ikke må give anledning til ændringer i europæisk lovgivning om fødevarerikkerhed eller neddrøsling af kontrollen med håndhævelsen af denne lovgivning;
62. mener, at resultaterne af kontrollen bør offentliggøres på en måde, der er let tilgængelig og forståelig for forbrugerne, f.eks. i form af en vurderingsordning; er overbevist om, at det ville hjælpe forbrugerne med at træffe valg og også give fødevarerikkerhederne incitament til at handle korrekt;

Sanktioner

63. bifalder Kommissionens forslag om at styrke sanktionerne for i det mindste at opveje den forventede økonomiske gevinst, der søges gennem overtrædelse, men anser dette for ikke at være afskrækkende nok; mener, at medlemsstaterne bør indføre sanktioner for fødevarerikker, der er på mindst det dobbelte beløb af den forventede økonomiske gevinst, der forsøges at opnå gennem den svigagtige aktivitet; skønner det nødvendigt, som et ekstra afskrækkende middel, at medlemsstaterne fastsætter endnu højere straffe, herunder strafferetlige sanktioner, for svigagtige tilfælde, hvor den offentlige sundhed bevidst bringes i fare, eller i tilfælde af svindel med produkter rettet mod sårbare forbrugere; og foreslår endvidere, at fødevarerikkerhedens registrering bliver inddraget i tilfælde af gentagne overtrædelser;
64. beklager, at Kommissionen ikke har et overblik over de forskellige nationale sanktionssystemer for fødevarerikker og over, hvordan disse sanktionsmuligheder, der er baseret på EU-lovgivningen, fungerer; opfordrer Kommissionen til at opnå et sådant overblik snarest muligt;
65. opfordrer til, at der bliver taget større hensyn til dyrevelfærd og til, at der indføres strengere sanktioner, hvis reglerne ikke overholdes;
66. opfordrer Kommissionen til at indsamle data fra medlemsstaterne og til at rapportere om forskellige ordninger i medlemsstaterne for så vidt angår typen og niveauet af sanktioner for lovovertrædelser i forbindelse med fødevarerikker, og hvordan sanktionsmulighederne fungerer;
67. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til også at overveje andre metoder, der har til formål at forebygge og modvirke fødevarerikker, såsom et europæisk register over dømte svigagtige fødevarerikkerheder, hvor deres navne og overtrædelse fremgår;
68. opfordrer til at udvide de hidtidige sporingsystemer og til at sikre en konsekvent gennemførelse af den i EU's basisforordning nr. 178/2002 fastsatte trinløse sporbarhed, som omfatter fødevarer og foder samt dyr og alle andre stoffer, som er beregnet til eller kan forventes at blive anvendt i fødevarer- eller foderproduktionen; opfordrer til, at hele fødevarerikkerkæden i Europa, herunder alle faser af produktion, forarbejdning og salg, er fuldstændig kontrollerbar og gennemsigtig med henblik på hurtig identificering af svigagtige fødevarerikkerprodukter;
69. anbefaler, at alle undersøgelseslaboratorierne og laboratoriepersonalet pålægges en

forpligtelse til at anmelde alle resultater af fødevare- og fodermiddelanalyser, der tyder på, at der kan være forekommet svindel, direkte til den kompetente tilsynsmyndighed;

70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Fødevarer sikkerhed og forbrugernes interesser har altid været centrale for arbejdet i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og Europa-Parlamentet som helhed. Ud over dette har det beslægtede, men særskilte spørgsmål om fødevarer svig fået mere og mere opmærksomhed i de seneste år, som følge af tilfælde af svigagtig mærkning af fødevarer og andre former for fødevarer svig, som har påvirket EU's fødevarer kæde. Eksempler som vejsalt, der anvendes i fødevarer, markedsføring af almindelige æg som økologiske og senest hestekødsskandalen tyder på, at der kan være et kontinuerligt eller strukturelt problem. Disse tilfælde af fødevarer svig har allerede haft en negativ indvirkning på forbrugernes tillid til fødevarer kæden, hvilket har medført et stort paradoks: Maden er sikrere end nogensinde, og alligevel er forbrugernes tillid lille. En europæisk borger har 260 gange højere sandsynlighed for at dø som følge af influenza end grundet usikker mad, alligevel har en tredjedel af forbrugerne ikke tillid til oplysningerne i mærkningen af fødevarer.

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed har derfor besluttet at fremlægge en initiativbetænkning, der ser på spørgsmålet om fødevarer svig og navnlig på dens definition og anvendelsesområde samt de faktorer, der bidrager til dens forekomst og mulige løsninger.

Anvendelsesområde og definition

I modsætning til USA har EU ingen almindelig anerkendt definition på fødevarer svig, idet de nuværende lovgivningsmæssige rammer i EU i høj grad fokuserer på fødevarer sikkerhed. Den eneste generelle retningslinje kan findes i forordning 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarer lovgivningen, som fastslår, at mærkning, reklame, præsentation og emballage "ikke må vildlede forbrugeren", men i praksis varierer anvendelsen af denne bestemmelse meget blandt medlemsstaterne, og antallet af kontrol inden for dette område er yderst begrænset. Som et resultat bliver fødevarer svig stort set ikke opdaget, navnlig når der ikke er nogen konsekvenser for den offentlige sundhed eller fødevarer sikkerheden. Det er derfor vanskeligt at fastslå det nuværende omfang af fødevarer svig i EU, selv om de fleste parter, der bidrager til denne rapport, peger på, at den forekommer at være i stigning.

Ifølge Spink og Moyer "Fødevarer svig er en samlebetegnelse, der anvendes til at omfatte forsætlig og tilsigtet substitution, tilsætning, manipulation eller forvanskning af fødevarer, fødevarer ingredienser eller emballage af fødevarer samt urigtige eller vildledende erklæringer om et produkt for økonomisk vinding". Med baggrund i denne definition er de vigtigste egenskaber for fødevarer svig: 1) manglende overholdelse af fødevarer lovgivningen og / eller vildledning af forbrugeren, 2) som sker med forsæt, og 3) af hensyn til økonomisk vinding. Forskellige typer af fødevarer svig omfatter forfalskning, substitution, manipulation og efterligning. De produkter, der er mest i fare, er fisk, olivenolie og økologiske fødevarer.

De 10 produkter, der hyppigst rammes af fødevarer svig	
1	Olivenolie
2	Fisk
3	Økologisk mad
4	Mælk
5	Korn
6	Honning og ahornsirup
7	Kaffe og te

8	Krydderier (såsom safran og knust chili)
9	Vin
10	Visse slags frugtjuice

Tabel 1: Baseret på Spink et. al. og information fra detailhandlen og brancheorganisationer

Medvirkende faktorer

Risikoen for svig er størst, når risikoen for at blive fanget er lille, og den potentielle økonomiske gevinst er stor. Fødevarerens kompleksitet og det forhold, at den går på tværs af grænserne i kombination med den fremherskende fokus på fødevarerens sikkerhed og den nationale karakter af kontrol og håndhævelse nævnes ofte som medvirkende til, at der er en lille risiko for, at fødevarerens svig faktisk opdages. Den økonomiske gevinst ved svig forstærkes yderligere af en ofte ineffektiv sanktionsordning: relativt små sanktioner og store forskelle mellem medlemsstaterne. Andre faktorer, der bidrager til fødevarerens svig, indbefatter den nuværende økonomiske krise, de stramninger, der påvirker kontrolagenturer og pres fra detailhandlen og andre om at producere stadig billigere fødevarer. Desuden bør de erhvervsdrivendes rolle og de lovgivningsmæssige rammer, der gælder for business-to-business-salg, også undersøges. Endelig giver oplysningerne om, at kriminelle organisationer er stadig mere involveret i fødevarerens svig, anledning til større bekymring.

Erfaringer

Selv om folkesundhed og fødevarerens sikkerhed fortsat har en meget høj prioritet, foreslås det, at Kommissionen og medlemsstaterne udvider deres fokus, politikker og kontrol, der kun omfatter sundhed og sikkerhed, til også at medtage fødevarerens svig. For det første er det nødvendigt at definere, hvad der udgør fødevarerens svig: En klar og harmoniseret definition er et vigtigt grundlag for en effektiv tilgang på nationalt plan og på EU-plan. For det andet bør FVO's rolle i påvisning af tilfælde af fødevarerens svig styrkes såvel som dets ressourcer. Medlemsstater bør samarbejde mere gennem Europol om undersøgelser på tværs af grænserne. For det tredje bør den officielle kontrol også sigte på at bekæmpe fødevarerens svig og de kompetente myndigheder bør altid certificere og undersøge private kontrolorganer, der overtager visse af den offentlige kontrols opgaver. Regler for mellemmand og mærkning udført af mellemmand bør også gennemgås. For det fjerde spiller fødevarerens sektor selv en central rolle. Private initiativer til at oprette programmer for bekæmpelse af svindel bør fremmes, og en retlig forpligtelse for fødevarerens virksomheder til at rapportere til myndighederne om svigagtig adfærd i deres sektor kan bidrage til at afsløre flere tilfælde af svig på et tidligt stadium og begrænse farerne for folkesundheden. For det femte bør de retshåndhavende organer flytte sig fra en administrativ og veterinær tilgang til en, der er baseret på politiarbejde, som har vist sig at være frugtbar i en række medlemsstater, og den bør være baseret på risikoprofiler. Endelig bør sanktionerne øges til mindst det dobbelte beløb af den økonomiske gevinst, der søges at opnås gennem fødevarerens svig, og fødevarerens virksomheder, der gentager lovovertrædelser, bør fratages deres registrering.

6.11.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse

om fødevarekrisen, svindel i fødevarekæden og kontrollen heraf
(2013/2091(INI))

Ordfører for udtalelse: Anna Maria Corazza Bildt

FORSLAG

Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse opfordrer Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. fremhæver vigtigheden af, at forbrugerne ved, hvor de fødevarer, de køber, kommer fra; glæder sig derfor over Kommissionens kommende gennemførelsesretsakter om anvendelsen af frivillig oprindelsesmærkning for alle fødevareingredienser; opfordrer fødevarevirksomheder til at tage initiativ i denne henseende ved at foreskrive effektive sporbarhedssystemer og sikre gennemsigtighed gennem præcise oplysninger om deres produkter;
2. glæder sig over Kommissionens kommende gennemførelsesretsakt om oprindelsesmærkning af alt kød og konsekvensvurdering om oprindelsesmærkning for kød anvendt som fødevareingrediens; fremhæver betydningen af klare, harmoniserede regler og opfordrer medlemsstaterne til at håndhæve dem hurtigt og på kohærent vis i hele EU; er dog bekymret over, at yderligere lovgivning på dette område risikerer at undergrave konkurrencen, begrænse markedsadgangen eller føre til øgede omkostninger for SMV'er og forbrugere;
3. understreger behovet for at genvinde forbrugernes tillid til det indre marked for fødevarer; påpeger, at selvregulering, bedre og mere gennemsigtig lovgivning og effektiv gennemførelse heraf, snarere end mere lovgivning, er vejen frem;
4. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre koordinationen mellem sundhedsmyndighederne i de enkelte medlemsstater, eftersom manglen på fyldestgørende udveksling af oplysninger ofte giver uærlige aktører i forsyningskæden frit spil;

5. mener, at henvisningen til svigagtig praksis i den generelle fødevarerlovgivning¹ er utilstrækkelig, og at den udelukker svig, der ikke udgør en risiko for fødevarerikkerheden eller folkesundheden; opfordrer Kommissionen til at fastsætte en definition af svig, der omfatter økonomisk gevinst og hensigten bag svigagtige metoder;
6. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til uanmeldt og uafhængig kontrol foretaget af veludrustet og uddannet personale; understreger, at effektive kontrolforanstaltninger og inspektioner bør foretages sådan, at der ikke bliver tale om unødige administrative byrder for SMV'er;
7. glæder sig over, at Kommissionens gennemgang om offentlig kontrol virker som en økonomisk hæmsko for svig; understreger imidlertid, at de sanktioner, der i øjeblikket anvendes i fødevarersektoren, er uhensigtsmæssige til forebyggelse af svig; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre strengere, forholdsmæssigt afpassede og mere afskrækkende sanktioner;
8. er bekymret over, at svig sjældent medfører retshandlinger; understreger behovet for at prioritere undersøgelser af svig højere og for at forbedre samarbejdet mellem alle relevante offentlige myndigheder (f.eks. Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), toldmyndigheder og retshåndhævelsesmyndigheder) og fødevareroperatører, navnlig for så vidt angår grænseoverskridende svig; understreger behovet for at styrke bedrageribekæmpelsesfærdighederne, såsom kompetence i brugen af it-værktøjer og indsamling af data, og for at tilvejebringe tilstrækkelige ressourcer til fødevarer og veterinære myndigheder; opfordrer medlemsstaterne til at overveje oprettelsen af specialiserede kriminalitetsenheder og at være proaktive snarere end reaktive i bestræbelserne på at sikre omfattende overvågning og effektive foranstaltninger til bekæmpelse af fødevarerlig svig.

¹ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	5.11.2013
Resultat af den endelige afstemning	+ : 30 - : 2 0 : 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Preslav Borissov, Jorgo Chatzimarkakis, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Thomas Händel, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Hans-Peter Mayer, Emma McClarkin, Claudio Morganti, Phil Prendergast, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Emilie Turunen, Barbara Weiler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, María Irigoyen Pérez, Constance Le Grip, Roberta Metsola, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis, Marek Siwiec, Kerstin Westphal

25.12.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET OM LANDBRUG OG UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER

til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

om fødevarekrisen, svindel i fødevarekæden og kontrollen heraf
(2013/2091(INI))

Ordfører for udtalelse: Ulrike Rodust

FORSLAG

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter opfordrer Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. fastslår, at svindel i fødevarekæden har rystet forbrugernes tillid til fødevarerikkerheden i EU, hvilket har haft en negativ indvirkning på den samlede fødevarekæde lige fra producent til forbruger; bemærker, at det er nødvendigt at genoprette forbrugertilliden; mener, at korte forsyningskæder (lokale og regionale) i denne sammenhæng kan sikre øget gennemsigtighed og erstatte de lange og komplicerede forsyningskæder, som spillede en enorm rolle i forbindelse med fødevaresvindlen;
2. opfordrer Kommissionen til i medfør af forordning (EU) nr. 1151/2012 (kvalitetsprodukter) at fremsætte lovforslag om en mærkning af "lokal markedsføring og direkte salg" med henblik på at hjælpe med at fremme de pågældende markeder og hjælpe landbrugere med at give deres produkter merværdi;
3. konstaterer, at fødevaresvindlen kan undergrave den betydelige indsats, der er gjort på såvel nationalt plan som på EU-plan for at styrke og modernisere sundheds-, sikkerheds- og kvalitetskontroller i fødevarekæden, og skade europæiske fødevarerers omdømme;
4. fastslår, at det er nødvendigt at indføre en klar retsgyldig og EU-dækkende definition på fødevaresvindlen med henblik på at gøre det lettere at bekæmpe svindel i fødevarekæden på en effektiv måde;
5. understreger, at EU's indre marked er af en sådan art, at fødevaresvindlen i mange tilfælde strækker sig ud over medlemsstaternes grænser og bliver en trussel mod alle europæiske borgers sundhed;

6. påpeger, at EU-dækkende standardkvalitetskrav for fødevarekontrol i henhold til forordning nr. 178/2002 er af afgørende betydning, og at overholdelse og gennemførelse af EU-bestemmelserne afhænger af de medlemsstater, der gennemfører officielle kontrolaktiviteter;
7. konstaterer, at koncentrationen af engros- og detailhandel opmuntrer til skruppelløse metoder i fødevareforsyningskæden;
8. opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres strafferetlige bestemmelser i forbindelse med fødevaresvindel med henblik på at sikre, at straffen er effektiv, proportionel og afskrækkende i forhold til det udbytte, som kan genereres ved hjælp af svindel, samt til at gøre det muligt at pålægge strengere straffe, der, hvor det er nødvendigt, virker som en præventiv foranstaltning;
9. påpeger, at et direkte, styrket samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente organer, når der foreligger mistanke om eller bekræftelse af fødevaresvindel, er af afgørende betydning for sporing og undersøgelse af svig;
10. bemærker, at det er af afgørende betydning, at den gældende lovgivning anvendes og håndhæves på passende vis; foreslår, at oplysninger om produkter og producenter, som har overtrådt den europæiske fødevarelovgivning, gøres tilgængelige for forbrugere ved førstkommende lejlighed, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde regler på dette område; anbefaler endvidere at øge udvekslingen af information og pooling af ressourcer mellem tydeligt identificerede kompetente myndigheder og politistyrker på nationalt plan og på EU-plan med henblik på at undersøge og afsløre svigagtig praksis og styrke forbrugernes tillid;
11. foreslår, at virksomhedernes undersøgelseslaboratorier og laboratoriepersonale pålægges en forpligtelse til at anmelde alle resultater af fødevare- og fodermiddelanalyser, der tyder på, at der kan være forekommet svindel eller er relevante for bekæmpelse af svindel, direkte til den kompetente tilsynsmyndighed;
12. understreger, at det er af afgørende betydning, at indføre en tydelig og omfattende obligatorisk mærkning, som kan bidrage til at bekæmpe fødevaresvindel gennem øget gennemsigtighed i hele fødevarekæden; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte lovgivningsmæssige forslag for at forbedre sporbarheden i fødevarekæden ved at indføre obligatorisk mærkning af kød;
13. glæder sig over bestemmelserne i den nye lov om fødevareinformation til forbrugerne, der fastsætter obligatorisk mærkning af oprindelsessted for oksekød, svinekød, fjerkræ samt fårekød; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremsætte lovgivningsforslag til forbedring af sporing i fødevarekæden ved at indføre obligatorisk mærkning af disse kødprodukter for så vidt angår fødested, opdrætningssted og slagtested, hvis der ikke er tale om samme sted; opfordrer desuden til lovgivningsforslag om obligatorisk angivelse af oprindelsessted for mælk og mejeriprodukter, uforarbejdede fødevarer, kød, der anvendes som ingrediens, fødevarer, som består af en enkelt ingrediens, og ingredienser, der udgør mere end 50 % af en fødevare;
14. understreger behovet for sporbarhed, kontrol og rettidig omhu fra detailhandlernes side

med henblik på at beskytte lange forsyningskæder og sikre, at forbrugerne ikke uforvarende bliver ofre for svindel;

15. opfordrer til at udvide de hidtidige sporingssystemer og sikre en konsekvent gennemførelse af den i basisforordning (EU) nr. 178/2002 fastsatte trinløse sporbarhed, som omfatter fødevarer og foder samt dyr og alle andre stoffer, som er beregnet til eller kan forventes at blive anvendt i fødevare- eller foderproduktionen; kræver, at alle produktions-, forarbejdnings- og salgsled er fuldstændig kontrollerbare og gennemsigtige i hele Europa med henblik på hurtig identificering af fødevareprodukter, der har været genstand for svindel, i alle produktionsled;
16. opfordrer til retsbeskyttelse af informanter, der arbejder inden for fødevareindustrien, der indberetter misbrug til myndighederne.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	25.11.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 25 -: 2 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	John Stuart Agnew, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Paolo De Castro, Hynek Fajmon, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Sergio Gutiérrez Prieto, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Marit Paulsen, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Alyn Smith, Ewald Stadler, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Karin Kadenbach, Giovanni La Via, Anthea McIntyre, Maria do Céu Patrão Neves, Dimitar Stoyanov

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	27.11.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 58 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Elena Oana Antonescu, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Biljana Borzan, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Grootte, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Martin Kastler, Corinne Lepage, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Erik Bánki, Gaston Franco, Julie Girling, Eduard-Raul Hellvig, Marusya Lyubcheva, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Vittorio Prodi, Bart Staes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Anna Záborská, Andrea Zanoni
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Spyros Danellis